
Krosno, st. 1 , gm. loco , woj. podkarpackie, AZP 110-74/51

Informator Archeologiczny : badania 34, 235-236

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Poza calcem nie zarejestrowano w nim żadnych nieprzemieszanych warstw kulturowych.

W zachodniej części wykopu odsłonięto fragmenty zabudowy murowanej, częściowo zniszczonej w trakcie prac budowlanych prowadzonych w latach 70. Prawdopodobnie są to pozostałości korytarza jednej piwnicy i ściany drugiej piwnicy niezidentyfikowanego domu, dostawionego do budynku przy ul. Krakowskiej 46 od strony południowej.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania nie będą kontynuowane.

KRAKÓW- Kazimierz, st. 1, gm. Kraków-Śródmieście, woj. małopolskie, AZP 102-56/10

- zespół osad od neolitu, schyłku epoki brązu i wczesnej epoki żelaza (kultura łużycka, okresu późnolateńskiego, wpływów rzymskich oraz wczesnego średniowiecza
- miasto późnośredniowieczne i nowożytnie lokowane przez Kazimierz Wielkiego (XIV-XIX)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od lutego do marca i od września do listopada przez mgr. Emila Zaitza (autor sprawozdania, Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Siódmy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 2 arów.

Badania archeologiczne na terenie tego wielokulturowego stanowiska prowadzone od 1934 r., natomiast na obszarze klasztoru oo. Paulinów Na Skałce pierwsze prace architektoniczne i archeologiczne podjęto dopiero w 1946 r. Prowadzili je wówczas architekt A. Szyszko-Bohusz oraz archeolog G. Leńczyk. Systematyczne badania wykopaliskowe wykonał zespół kierowany przez K. Radwańskiego w 1956 i 1957 r. W późniejszym okresie podejmowano tu tylko prace interwencyjne o charakterze ratowniczym.

Tegoroczne badania podjęto w związku z osuszaniem Krypty Zasłużonych Na Skałce oraz z zakładaniem izolacji przeciwwilgociowej na mur południowej ściany barokowego kościoła Świętego Michała Archanioła i Świętego Stanisława. Pracami archeologicznymi objęto wykopy budowlane i instalacyjne, które były zlokalizowane na terenie przebadanym już w 1946 r. oraz w latach 1956-57. W związku z tym tylko lokalnie rozpoznano resztki nawarstwień i obiektów ziemnych (pochówki) związanych z późnym średniowieczem i czasami nowożytnymi, natomiast dominowały zasypiska dawnych wykopów badawczych i instalacyjnych oraz nasypy niwelacyjne powiązane z formowaniem tarasu przykościelnego w latach 60. XX w. W trakcie obecnych prac ponownie odkryto relikty późnośredniowiecznego muru obronnego Kazimierza oraz pozostałości budowli gotyckich i renesansowych, w tym m.in. resztki fundamentów kaplicy św. Stanisława. Obiekty te były usytuowane przy południowej elewacji gotyckiego kościoła Świętego Michała.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.
Badania będą kontynuowane.

KROSNO, st. 1, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 110-74/51

- osada z epoki brązu
- osada z okresu lateńskiego
- osada z okresu wczesnego średniowiecza
- miasto średniowieczne i nowożytnie

Wyprzedzające badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 3 kwietnia do 6 października przez mgr Annę Muzyczuk (autorka sprawozdania, Muzeum Podkarpackie w Krośnie). Finansowane przez Gminę Krosno. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 784 m².

Badania prowadzone na krośnieńskim Rynku miały na celu odsłonięcie i wyeksplorowanie piwnic ratusza renesansowego oraz rozpoznanie zachodniej części placu. Wykop I – założony w 1999 r. we wschodniej części Rynku – w 2000 r. osiągnął łączną powierzchnię 1095 m². Odsłonięte w nim piwnice ratusza renesansowego o wymiarach 20,50 x 15,20 m ze stopą fundamentową uchwyconą na głębokości 3 m od zachowanej korony murów wzniesionych z szarego, miękkiego piaskowca uzupełnianego cegłą, na zaprawie piaskowo-wapiennej. Była to budowla trzytraktowa, po 3 pomieszczenia w każdym trakcie, z narożnymi przyporami i reprezentacyjnym wejściem w ścianie zachodniej. W magistralnej ścianie wschodniej odsłonięto 3 szyby-kanaly najprawdopodobniej związane z odwodnieniem i wentylacją obiektu. Również tu wystąpiły relikty płytko posadowionych przypór ceglanych oraz 3 ławy kamienne będące podwalinami pod drewniany podcień lub przybudówki. Z zasypiska piwnic pochodzą mnóstwo materiału ruchomego: monety, przedmioty metalowe, ceramika naczyniowa, kafle, dachówki, płytki posadzkowe, detale architektoniczne itp. Budynek uległ uszkodzeniu w wyniku pożaru w 1818 r. i niedługo potem został rozebrany. W otoczeniu Ratusza odkryto 7 obiektów późnośredniowiecznych, m.in. podwaliny kramów drewnianych, drewniany wodociąg oraz nawarstwienia wczesnośredniowieczne. W zachodniej części Rynku zlokalizowano wykopy IX-XIV o łącznej powierzchni 434 m². W wykopie IX o powierzchni 344,50 m² odsłonięto piwnice budowli gotyckiej, drewniany zbiornik lub magazyn, studnię drewnianą zamienioną na latrynę, 7 nitek wodociągów drewnianych, podwaliny drewnianego kramu, renesansowy bruk z otoczek, 5 jam i 5 dołków posłupowych oraz nawarstwienia wczesnośredniowieczne. Budowla gotycka została wzniesiona z żółtawych, twardych kamieni piaskowcowych uzupełnianych cegłą na zaprawie piaskowo-wapiennej. Miała wymiary 14,20 x 10,50 m, przy czym najstarsza część, złożona z dwóch pomieszczeń, była kwadratowa (10,50 x 10,50 m), zaś pomieszczenie od wschodu, w którym mieścił się warsztat odlewniczy, dobudowano nieco później. W gruzie oprócz dużej ilości przedmiotów metalowych, ceramiki, kafli wystąpiły fragmenty gotyckich detali kamiennych, m.in. kroksztyny. Odkryte elementy drewniane sugerują, że górne kondygnacje wzniesiono w konstrukcji szachulcowej. Była to zbudowana w 2. poł. XIV w. wieża – dom wójtowski, którą około 1500 r. zniszczył pożar. Ocalałe elementy architektoniczne wtórnie wykorzystano w niedługim czasie przy wznoszeniu Ratusza. Bezpośrednio przy narożniku północno-zachodnim budowli gotyckiej znajdowała się latryna, wcześniej studnia wykuta w skale, o wymiarach 1,50 x 1,60 m, z dnem na głębokości 7,20 m, wykonana z dranic dębowych w konstrukcji zrębowej. W jej wypełnisku znaleziono cenne zabytki datowane na XV w., w tym ceramikę, wyroby z drewna, skóry, metali oraz całe jaja kurze. Rynek przecinały biegnące w różnych kierunkach drewniane rury wodociągowe, najstarsze pochodzą z XV w., najmłodsze zaś z XVIII w.

W innych wykopach uchwycono świetnie zachowane nawarstwienia wczesno- i późnośredniowieczne oraz obiekty prahistoryczne. Najciekawsze było odsłonięte w wykopie XIII prostokątne palenisko o wym. 1,80 x 1,50 m. Datowane jest ono na okres lateński. W wykopie założonym bezpośrednio wzdłuż zachodniej pierzei zlokalizowano portal zejścia prowadzącego z płyty rynku do piwnicy przedprożnej.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Podkarpackim w Krośnie.

Badania będą kontynuowane.

- zamek piastowski, XIII – XX w.

Badania przeprowadzone od 17 sierpnia do 18 września przez mgr. Piotra Dziedzicę (autor sprawozdania), Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry. Badania finansowane ze środków Lubuskie-